

[Hauge.]

Historie, dens Tilblivelse. Der har i dette Udvalg været ført en Mængde Forhandlinger om, paa hvilken Maade man kunde ordne de militære Sygehusforhold. Forhandlingerne har været yderst besværlige, fordi Hærens Repræsentanter stadig har gjort sig alle mulige Anstrengelser for at bevare det nye militære Sygehus for Hæren, uagtet det fra alle Sider er erkendt, at det er alt for stort og vil koste alt for meget i Forhold til det Antal syge, som Hæren kan antages at skulle have indlagt. Naar man tager i Betragtning, at selv Forsvarsminister Klaus Berntsen i Samlingen 1922—23 forelagde Rigsdagen et Lovforslag om, at Hospitalet skulde overgaa til civilt Brug, fordi de militære Myndigheder ingen Brug havde for det, bliver det noget ejendommeligt at se Hæren stædigt fastholde, at dette Hospital skal anvendes saaledes, som det blev bestemt i 1916. Gang efter Gang er det erkendt fra alle Sider, som vil tage sagligt paa Sagen, at Hospitalet er for stort; de vekslende Forsvarsministre har erkendt det, ogsaa den nuværende Forsvarsminister har i sine Udtalelser her i Rigsdagen ved flere Lejligheder erkendt det. Da Forslaget om det nye militære Hospital blev vedtaget i 1916, var Garnisonen her i Hovedstaden jo langt større, end den er nu, København var da en Fæstning; nu er Fæstningen nedlagt, og Garnisonen er formindsket, og Regeringen foreslaar nu en yderligere Formindskelse af Hovedstadens Garnison; man kan naturligvis ikke paa Forhaand sige, at dette Forslag vil blive vedtaget, og at man med Hensyn til Sygevæsenet ubetinget kan regne med de Tal, der skal regnes med paa Grundlag af det nye Forslag, men man har da i hvert Fald Lov til at antage, at Regeringen vil bestrebe sig for at faa sit Forslag vedtaget.

Man har imidlertid været vant til at kunne ødsle med Penge til Ting, som i Virkeligheden er Forsvarsvæsenet delvis uvedkommende. Man har brugt meget større Beløb til Kasernebygninger, end det var nødvendigt under Hensyn til det Forsvarsvæsen, vi har haft, og man har Gang paa Gang maattet forlade saa at sige nyopførte Kaserner. I Stedet for at man skulde have bygget midlertidige Bygninger, har man bygget permanente, kostbare Bygninger, som man vanskeligt kunde anvende til andet end Kasernebrug, og da man saa efter faa Aars Forløb ikke mere havde Brug for disse kostbare Bygninger, har man maattet give Afkald paa dem for minimale Beløb. Dette har voldt baade Staten og

Kommunerne unødvendige Bekostninger. Og noget tilsvarende gælder om Hospitalsvæsenet. Vi har haft et i hvert Fald efter Provinsforhold stort Garnisonssygehus i Helsingør. Dette er nu forladt. Der var dør Plads til 70—80 Senge; det var i Virkeligheden et fuldstændig moderne Hospital; daarligt vedligeholdt, men det har jo ikke noget med selve Bygningens Værdi at gøre. Nu overgaa det til Helsingør Kommune; Hæren har ikke mere med det at gøre, man indretter sig nu med Infirmerier og træffer Aftale med det lokale Sygehus. Akkurat det samme sker i Roskilde. Dér byggede man et Sygehus i 1913; det er for Aar og Dag siden blevet overflødigt, og nu skal Kommunen overtage det, og Staten taber naturligvis en Mængde Penge ved denne Lejlighed.

Der er i det hele taget ikke noget i Vejen for, at man kan træffe Aftale med de civile Myndigheder om Indlæggelse af Soldater paa de civile Sygehuse. Det gør man nu i Helsingør, det gør man i Roskilde, og det har man allerede gjort i Vordingborg, hvor Sygehuset er gjort fælles for Hæren og de civile Myndigheder. Og her i Hovedstaden kan noget tilsvarende gøres, hvis det skulde vise sig, at man ikke kan faa Hospitalsplads nok paa Marinehospitalet og Epidemihospitalet, som ligger ude ved Siden af det nye Garnisonssygehus paa Fælled. Jeg føler mig i øvrigt overbevist om, at naar man vilde økonomisere med Indlæggelserne, vilde det ikke være noget i Vejen for at faa tilstrækkelig Hospitalsplads paa Marinehospitalet og paa Epidemihospitalet. I Øjeblikket er Forholdet det, at vi har Rigsgade Hospitalet — det er et gammelt Hospital, der er over 100 Aar gammelt —, og vi har Epidemihospitalet, og endelig har vi Marinehospitalet og det nye store Garnisonssygehus, som ikke er taget i Brug. Rigsgades Hospital, der jo er et gammelt Sygehus, vil jeg se bort fra, fordi jeg tror, det er unødvendigt. Men paa den anden Side kan man jo ikke afhænde Rigsgades Hospital, idet der er disponeret over hele det Areal, der slutter op til dette; det er forbeholdt Polyteknisk Læreanstalt for det Tilfælde, at der skal foretages Udvidelser af denne, og det er der fra alle Sider Enighed om, at der skal inden alt for lang Tid. Polyteknisk Læreanstalt er for øvrigt med nogle Discipliner ført ind paa Grunden i Nærheden af Hospitalet. Marinehospitalet er et nyt, moderne Hospital, velindrettet, men alt for stort, og Marinen har ikke tilnærmelsesvis Brug for dette store Hospital. Og om